

न हि ज्ञानेन सदृशं पवित्रमिह विद्यते तत्स्वयं योगसंसिद्धः कालेनात्मनि विन्दति (4.38)

na hi jñānena sadriśham pavitramiha vidyate tatsvayam yogasansiddhah kālenātmani vindati

న హి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్రమిహ విద్యతే తత్స్వయం యోగసంసిద్ధః కాలేనాత్మని విందతి

In this world, there is nothing as purifying as divine knowledge. One who has attained purity of mind through prolonged practice of Yog, receives such knowledge within the heart, in due course of time.

श्रद्धावान् लभते ज्ञानं तत्परः संयतेन्द्रियः ज्ञानं लब्ध्वा परां शान्तिमचिरेणाधिगच्छति (4.39)

śhraddhāvān labhate jñānam tat-paraḥ sanyatendriyaḥ jñānam labdhvā parām śhāntim achireṇādhigachchhati

మ్మాన్ లభతే జ్ఞానం తత్పరః సంయతేంద్రియః జ్ఞానం లబ్బ్యా పరామ్ శాంతిమచిరేణాధిగచ్చతి

Those whose faith is deep and who have practiced controlling their mind and senses attain divine knowledge. Through such transcendental knowledge, they quickly attain everlasting supreme peace.

उद्धरेदात्मनात्मानं नात्मानमवसादयेत् आत्मैव ह्यात्मनो बन्धुरात्मैव रिपुरात्मन: (6.5)

uddhared ātmanātmānam nātmānam avasādayet ātmaiva hyātmano bandhur ātmaiva ripur ātmanaḥ

ఉద్దరేదాత్మనాత్మానం నాత్మానమవసాదయేత్ ఆత్రైవ హ్యాత్మనో బంధుః ఆత్రైవ రిపురాత్మనః

Elevate yourself through the power of your mind, and not degrade yourself, for the mind can be the friend and also the enemy of the self.

इदं शरीरं कौन्तेय क्षेत्रमित्यभिधीयते एतद्यो वेत्ति तं प्राहु: क्षेत्रज्ञ इति तद्विद: (13.2)

idam sharīram kaunteya kshetram ity abhidhīyate etad yo vetti tam prāhuḥ kshetra-jña iti tad-vidaḥ

్గాదం శరీరం కౌంతేయ క్షేతమిత్యభిధీయతే ఏతద్యో వేత్తి తం ప్రాహుః క్షేతజ్ఞ ఇతి తద్విదః

O Arjun, this body is termed as kṣhetra (the field of activities), and the one who knows this body is called kṣhetrajña (the knower of the field) by the sages who discern the truth about both.

सत्त्वं रजस्तम इति गुणाः प्रकृतिसम्भवाः निबध्नन्ति महाबाहो देहे देहिनमव्ययम् (14.5)

sattvam rajas tama iti guṇāḥ prakṛiti-sambhavāḥ nibadhnanti mahā-bāho dehe dehinam avyayam

సత్త్వం రజస్త్రమ ఇతి గుణాః ప్రకృతిసంభవాః నిబధ్నంతి మహాబాహూ దేహే దేహినమవ్యయమ్

O mighty-armed Arjun, the material energy consists of three guṇas (modes)—sattva (goodness), rajas (passion), and tamas (ignorance). These modes bind the eternal soul to the perishable body.

> अद्वेष्टा सर्वभूतानां मैत्रः करुण एव च निर्ममो निरहङ्कारः समदुःखसुखः क्षमी (12.13)

adveşhţā sarva-bhūtānām maitraḥ karuṇa eva cha nirmamo nirahankāraḥ sama-duḥkha-sukhaḥ kṣhamī

అద్వేష్టా సర్వభూతానాం మైత్రః కరుణ ఏవ చ నిర్మమో నిరహంకారః సమదుఃఖసుఖః క్షమీ

Those devotees are very dear to Me who are free from malice toward all living beings, who are friendly, and compassionate. They are free from attachment to possessions and egotism, equipoised in happiness and distress, and ever-forgiving

अनुद्वेगकरं वाक्यं सत्यं प्रियहितं च यत् स्वाध्यायाभ्यसनं चैव वाङ्मयं तप उच्यते (17.15)

anudvega-karam vākyam satyam priya-hitam cha yat svādhyāyābhyasanam chaiva vān-mayam tapa uchyate

అనుద్వేగకరం వాక్యం సత్యం ప్రియహితం చ యత్ స్వాధ్యాయాభ్యసనం చైవ వాజ్ఞ్మయం తప ఉచ్యతే

Words that do not cause distress, are truthful, inoffensive, and beneficial, as well as the regular recitation of the Vedic scriptures—these are declared as the austerity of speech.

त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मन:

काम: क्रोधस्तथा लोभस्तस्मादेतत्त्रयं त्यजेत् (16.21)

tri-vidham narakasyedam dvāram nāśhanam ātmanaḥ kāmaḥ krodhas tathā lobhas tasmād etat trayam tyajet

త్రివిధం నరకస్యేదం ద్వారం నాశనమాత్మనః కామః క్రోధస్తథా లోభస్తస్మాచేత్మత్తయం త్యజేత్

There are three gates leading to the hell of selfdestruction for the soul—lust, anger, and greed. Therefore, all should abandon these three.

श्रेयो हि ज्ञानमभ्यासाज्ज्ञानाद्ध्यानं विशिष्यते ध्यानात्कर्मफलत्यागस्त्यागाच्छान्तिरनन्तरम् (12.12)

śhreyo hi jñānam abhyāsāj jñānād dhyānam viśhiṣhyate dhyānāt karma-phala-tyāgas tyāgāch chhāntir anantaram

్రశేయో హి జ్ఞానమభ్యాసాత్ జ్ఞానాద్ద్యానం విశిష్యతే ధ్యానాత్ కర్మఫలత్యాగః త్యాగాచ్చాంతిరనంతరమ్

Better than mechanical practice is knowledge; better than knowledge is meditation. Better than meditation is renunciation of the fruits of actions, for peace immediately follows such renunciation.

> कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन मा कर्मफलहेत्र्भूमा ते सङ्गोऽस्त्वकर्मणि (2.47)

karmaṇy-evādhikāras te mā phaleṣhu kadāchana mā karma-phala-hetur bhūr mā te saṅgo 'stvakarmaṇi

కర్మణ్యేవాధికారస్తే మా ఫలేషు కదాచన మా కర్మఫలహేతుర్బూ మా తే సంగో ఒస్వకర్మణి

You have a right to perform your prescribed duties, but you are not entitled to the fruits of your actions. Never consider yourself to be the cause of the results of your activities, nor be attached to inaction.

युक्त: कर्मफलं त्यक्त्वा शान्तिमाप्नोति नैष्ठिकीम् अयुक्त: कामकारेण फले सक्तो निबध्यते (5.12)

yuktaḥ karma-phalam tyaktvā śhāntim āpnoti naiṣhṭhikīm ayuktaḥ kāma-kāreṇa phale sakto nibadhyate

యుక్తః కర్మఫలం త్యక్త్వా శాంతిమాప్పోతి నైఫికీమ్। అయుక్తః కామకారేణ ఫలే సక్తో నిబధ్యతే

Offering the results of all activities to God, the karma yogis attain everlasting peace. Whereas those who, being impelled by their desires, work with a selfish motive become entangled because they are attached to the fruits of their actions.

ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्मणा हुतम् ब्रह्मव तेन गन्तव्यं ब्रह्मकर्मसमाधिना (4.24)

brahmārpaṇam brahma havir brahmāgnau brahmaṇā hutam brahmaiva tena gantavyam brahma-karma-samādhinā

[బ్రహ్మార్పణం బ్రహ్మా హవిర్బహ్మాగ్నౌ బ్రహ్మణా హుతమ్ I బ్రహ్మైవ తేన గంతవ్యం బ్రహ్మకర్మసమాధినా

For those who are completely absorbed in God-consciousness, the oblation is Brahman, the ladle with which it is offered is Brahman, the act of offering is Brahman, and the sacrificial fire is also Brahman. Such persons, who view everything as God, easily attain him.

Group 3:

तस्मादसकः सततं कार्यं कर्म समाचर असको ह्याचरन्कर्म परमाप्नोति पूरुषः (3.19)

tasmād asaktaḥ satataṁ kāryaṁ karma samāchara asakto hyācharan karma param āpnoti pūruṣhaḥ

తస్మాత్ అసక్తు సతతం కార్యం కర్మ సమాచర అసక్తో హ్యాచరన్ కర్మ పరమాప్పోతి పూరుషు

Therefore, giving up attachment, perform actions as a matter of duty, for by working without being attached to the fruits, one attains the Supreme.

यत्करोषि यदश्वासि यज्जुहोषि ददासि यत् यत्तपस्यसि कौन्तेय तत्कुरुष्व मदर्पणम् (9.27)

yat karoşhi yad ashnāsi yaj juhoşhi dadāsi yat yat tapasyasi kaunteya tat kuruşhva mad-arpaṇam

యత్కరోషి యదశ్నాసి యజ్జుహూషి దదాసి యత్ యత్తపస్యసి కౌంతేయ తత్కురుష్య మదర్పణమ్

Whatever you do, whatever you eat, whatever you offer as oblation to the sacred fire, whatever you bestow as a gift, and whatever austerities you perform, O son of Kunti, do them as an offering to Me.

पुरुष: स पर: पार्थ भक्त्या लभ्यस्त्वनन्यया यस्यान्त:स्थानि भूतानि येन सर्वमिदं ततम् (8.22)

puruṣhaḥ sa paraḥ pārtha bhaktyā labhyas tvananyayā yasyāntaḥ-sthāni bhūtāni yena sarvam idaṁ tatam

పురుషః స పరః పార్థ భక్త్యా లభ్యస్త్వనన్యయా యస్యాంతఃస్థాని భూతాని యేన సర్వమిదం తతమ్

The Supreme Divine Personality is greater than all that exists. Although He is all-pervading and all living beings are situated in Him, yet He can be known only through devotion.

सन्तुष्टः सततं योगी यतात्मा दृढनिश्चयः मय्यर्पितमनोबुद्धिर्यो मद्भक्तः स मे प्रियः (12.14)

santuşhṭaḥ satataṁ yogī yatātmā dṛiḍha-niśhchayaḥ mayy arpita-mano-buddhir yo mad-bhaktaḥ sa me priyaḥ

సంతుష్టః సతతం యోగీ యతాత్మా దృఢనిశ్చయః మయ్యర్శితమనోబుద్ధిర్యో మధ్భక్షః స మే ప్రియాః

Those devotees are very dear to Me who are evercontented, steadily united with Me in devotion, selfcontrolled, firm in conviction, and dedicated to Me in mind and intellect.

मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु मामेवैष्यसि युक्त्वैवमात्मानं मत्परायण: (9.34)

man-manā bhava mad-bhakto mad-yājī mām namaskuru mām evaişhyasi yuktvaivam ātmānam mat-parāyaṇaḥ

మన్మనా భవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాం నమస్కురు మామేవైష్యసి యుక్త్వైవమ్ ఆత్మానం మత్పరాయణః

Always think of Me, be devoted to Me, worship Me, and offer obeisance to Me. Having dedicated your mind and body to Me, you will certainly come to Me.

सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज अहं त्वां सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुच: (18.66)

sarva-dharmān parityajya mām ekam śharaṇam vraja aham tvām sarva-pāpebhyo mokṣhayiṣhyāmi mā śhuchaḥ

సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం ద్రజ అహం త్యాం సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామీ మా శుచః

Abandon all varieties of dharmas and simply surrender unto me alone. I shall liberate you from all sinful reactions; do not fear.

पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति तदहं भक्त्युपहृतमश्वामि प्रयतात्मन: (9.26)

patram puṣhpam phalam toyam yo me bhaktyā prayachchhati tadaham bhaktyupahṛitam aśhnāmi prayatātmanaḥ

పత్రం పుష్పం ఫలం తోయం యో మే భక్త్యా ప్రయచ్ఛతి తదహం భక్త్యుపహృతమ్ అశ్మామి ప్రయతాత్మనః

If one offers to Me with devotion a leaf, a flower, a fruit, or even water, I delightfully partake of that article offered with love by My devotee in pure consciousness.

अहमात्मा गुडाकेश सर्वभूताशयस्थित: अहमादिश्व मध्यं च भूतानामन्त एव च (10.20)

aham ātmā guḍākeśha sarva-bhūtāśhaya-sthitaḥ aham ādiśh cha madhyaṁ cha bhūtānām anta eva cha

అహమాత్మా గుడాకేశ సర్వభూతాశయస్థితః అహమాదిశృ మధ్యం చ భూతానామంత ఏవ చ

O Arjun, I am seated in the heart of all living entities. I am the beginning, middle, and end of all beings.

पश्य मे पार्थ रूपाणि शतशोऽथ सहस्रशः नानाविधानि दिव्यानि नानावर्णाकृतीनि च (11.5)

paśhya me pārtha rūpāṇi śhataśho 'tha sahasraśhaḥ nānā-vidhāni divyāni nānā-varṇākṛitīni cha

పశ్య మే పార్థ రూపాణి శతశో ఒథ సహస్రశః । నానావిధాని దివ్యాని నానావర్జాకృతీని చ

The Supreme Lord said: Behold, O Parth, my hundreds and thousands of wonderful forms of various shapes, sizes, and colors.

अहं वैथानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः प्राणापानसमायुक्तः पचाम्यन्नं चतुर्विधम् (15.14)

aham vaishvanaro bhūtva prāṇinām deham āshritaḥ prāṇāpāna-samāyuktaḥ pachāmy annam chatur-vidham

అహం వైశ్వానరో భూత్వా ప్రాణినాం దేహమాశ్రితః ప్రాణాపానసమాయుక్తః పచామ్యన్నం చతుర్విధమ్

It is I who take the form of the fire of digestion in the stomachs of all living beings, and combine with the incoming and outgoing breaths, to digest and assimilate the four kinds of foods.

यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहम् (4.7)

yadā yadā hi dharmasya glānir bhavati bhārata abhyutthānam adharmasya tadātmānam sṛijāmyaham

యదా యదా హి ధర్మస్య గ్లానిర్భవతి భారత । అభ్యుత్థానమధర్మస్య తదాత్మానం సృజామ్యహమ్

Whenever there is a decline in righteousness and an increase in unrighteousness, O Arjun, at that time I manifest myself on earth.

परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् धर्मसंस्थापनार्थाय सम्भवामि युगे युगे (4.8)

paritrāṇāya sādhūnām vināśhāya cha duṣhkṛitām dharma-sansthāpanārthāya sambhavāmi yuge yuge

పరిత్రాణాయ సాధూనాం వినాశాయ చ దుష్కృతామ్ ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగే యుగే

To protect the righteous, to annihilate the wicked, and to re-establish the principles of dharma I appear on this earth, age after age.

अनन्याश्चिन्तयन्तो मां ये जनाः पर्युपासते तेषां नित्याभियुक्तानां योगक्षेमं वहाम्यहम् (9.22)

ananyāśh chintayanto mām ye janāḥ paryupāsate teṣhām nityābhiyuktānām yoga-kṣhemam vahāmyaham

అనన్యాశ్చింతయంతో మాం యే జనాః పర్యుపాసతే । తేపాం నిత్యాభియుక్తానాం యోగక్షేమం వహామ్యహమ్

There are those who always think of Me and engage in exclusive devotion to Me. To them, whose minds are always absorbed in Me, I provide what they lack and preserve what they already possess.

References: Text is taken from: https://www.holy-bhagavad-gita.org/Index

JAI SAI RAM